31996L0043

1996 7 1 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 162/1

TARYBOS DIREKTYVA 96/43/EB

1996 m. birželio 26 d.

iš dalies keičianti ir konsoliduojanti Direktyvą 85/73/EEB, kad būtų užtikrintas gyvų gyvūnų bei kai kurių gyvūninių produktų veterinarinio patikrinimo ir kontrolės finansavimas, ir iš dalies keičianti Direktyvas 90/675/EEB bei 91/496/EEB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi gyvi gyvūnai ir gyvūniniai produktai įtraukti į Sutarties II priede esantį gaminių sąrašą; kadangi tokie gyvūnai ir gyvūniniai produktai yra dalies žemės ūkiu besiverčiančių gyventojų pajamų šaltinis;

kadangi 1985 m. sausio 29 d. Tarybos direktyva 85/73/EEB dėl gyvūninių produktų, kuriems taikomas Direktyvos 89/662/EEB A priedas ir Direktyva 90/675/EEB, veterinarinio patikrinimo ir kontrolės finansavimo ([4]), nustatė principus, pagal kuriuos už tokią kontrolę imami mokesčiai;

kadangi 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ([5]) nustato reikalavimus išvežamų gyvų gyvūnų bei kai kurių gyvūninių produktų veterinariniams patikrinimams, kurie turi būti atliekami valstybėse narėse;

kadangi 1990 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyva 90/675/EEB nustatanti principus, reglamentuojančius produktų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų organizavimą ([6]), bei 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB bei 90/675/EEB ([7]), nustato reikalavimus iš trečiųjų šalių įvežamų gyvūnų dokumentų, tapatybės bei veterinariniam patikrinimui;

kadangi tokio patikrinimo ir sveikatos tikrinimo finansavimas valstybėse narėse skirtingas ir tai atliekama už mokestį, kuris gali būti skirtingas; kadangi šie skirtumai gali turėti įtakos produktų, kuriems daugumoje atvejų taikomas bendrojo rinkos organizavimo principas, konkurencijos sąlygoms;

kadangi tuo atveju, kai gyvi gyvūnai įvežami į Bendriją iš trečiųjų šalių, iš operatorių imami skirtingi mokesčiai gali iškreipti prekybą;

kadangi šiai padėčiai ištaisyti turi būti priimta nuostata dėl suderintų tokių inspektavimų ir patikrinimų finansavimo taisyklių;

kadangi institucijos yra atsakingos už tokio inspektavimo ir patikrinimo atlikimą; tačiau kadangi turi būti priimta nuostata, kad operatoriai savo įnašu prisidėtų prie tokio inspektavimo ir patikrinimo finansavimo;

kadangi, atsižvelgiant į šiuos principus, turi būti patikslintos Direktyvos 90/675/EEB ir 91/496/EEB;

([1]) OL C 219, 1993 8 3, p. 15.
([2]) OL C 315, 1993 11 22, p. 630.
([3]) OL C 34, 1994 4 2, p. 23.
([4]) OL L 32, 1985 2 5, p. 14. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/17/EB (OL L 78, 1996 3 28, p. 30).
([5]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).
([6]) OL L 373, 1990 12 31, p. 1. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/52/EB (OL L 265, 1995 11 8, p. 16).
([7]) OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/438/EEB (OL L 243, 1992 8 25, p. 27).

kadangi būtina finansuoti patikrinimus, numatytus 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūniniuose produktuose monitoringo priemonių, panaikinančioje Direktyvas 85/358/EEB ir 86/496/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB bei 91/664/EEB ([1]);

kadangi taip pat turi būti padaryti Direktyvos 85/73/EEB priedų techniniai patikslinimai, kad būtų atsižvelgta į sukauptą patirtį;

kadangi gyvūninės kilmės produktams, išskyrus mėsą, nurodytiems Direktyvose 64/433/EEB ([2]), 71/118/EEB ([3]) bei 72/462/EEB ([4]), dar turi būti nustatytos išsamios taisyklės, būtinos veterinariniam patikrinimui finansuoti;

kadangi efektyviam žuvininkystės produktų patikrinimo sistemos funkcionavimui garantuoti ir konkurencijos šioje srityje iškraipymams išvengti, turi būti nustatytos tokios išsamios taisyklės žuvininkystės produktams, kuriems taikoma 1991 m. liepos 22 d. Tarybos Direktyva 91/493/EEB, nustatanti sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius žuvininkystės produktų gamybą ir jų tiekimą į rinką ([5]);

kadangi siūlomos išsamios taisyklės atsižvelgia į žuvininkystės produktų specifiką, Direktyvoje 91/493/EEB numatytų tikrinimų pobūdį bei Bendrijos mokesčių nustatymo reikšmę konkurencijos taisyklėms;

kadangi ši tvarka neturėtų būti taikoma tiems žuvininkystės produktams, kuriuos pateikiant į rinkai netaikomos Direktyvoje 91/493/EEB nustatytos taisyklės;

kadangi gyvūninės kilmės produktai iš trečiųjų šalių turi būti susieti su data, nuo kurios gali būti sudaromos sutartys dėl veterinarinių garantijų lygiavertiškumo,

([1]) OL L 125, 1996 5 23, p. 10.
([2]) OL L 121, 1964 7 29, p. 2012/64. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/5/EEB (OL L 57, 1992 3 2, p. 1).
([3]) OL L 55, 1971 3 8, p. 23. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/116/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 1).
([4]) OL L 302, 1972 12 31, p. 28. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1601/92 (OL L 173, 1992 6 27, p. 13).
([5]) OL L 268, 1991 9 24, p. 15.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 85/73/EEB pavadinimas, straipsniai bei priedai pakeičiami taip, kaip išdėstyta šios direktyvos priede.

2 straipsnis

1. Direktyvos 90/675/EEB 3 straipsnio ii punkte žodžiai „nustatytos Direktyvoje 96/23/EB (*)“ įterpiami pirmojoje eilutėje po žodžių „ii) kad veterinariniai patikrinimai“ ir prieš žodžius … „buvo apmokėti ir kad …“„

(*) OL L 125, 1996 5 23, p. 10.“

2. Direktyvos 91/496/EEB 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„*15 straipsnis*

Valstybės narės renka mokestį už veterinarinį ir sveikatos patikrinimą, jeigu gyvūnai, nurodyti šioje direktyvoje, yra importuoti, atsižvelgdamos į Direktyvos 96/23/EB (*) nuostatas.

(*) OL L 125, 1996 5 23, p. 10.“

3 straipsnis

Iki 1999 m. sausio 1 d. Taryba peržvelgia šią direktyvą, remdamasi Komisijos ataskaita, o prireikus – ir pasiūlymais.

4 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję:

i) iki 1996 m. liepos 1 d. įgyvendina 7 straipsnio bei A priedo I skyriaus 1 punkto „e“ papunkčio nuostatas;

ii) iki 1997 m. liepos 1 d. įgyvendina A priedo II skyriaus, III skyriaus II skirsnio bei C priedo II skyriaus nuostatas;

iii) iki 1997 m. liepos 1 d. įgyvendina kitus pakeitimus.

Valstybės narės iki 1999 m. liepos 1 d. turi papildomo laiko, per kurį jos įgyvendina A priedo III skyriaus I skirsnio nuostatas.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

6 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1996 m. birželio 26 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. PINTO

PRIEDAS

TARYBOS DIREKTYVA 85/73/EEB

1985 m. sausio 29 d.

dėl veterinarinių patikrinimų ir kontrolės, numatytos Direktyvose 89/662/EEB, 90/425/EEB, 90/675/EEB bei 91/496/EEB, finansavimo

(iš dalies pakeista ir konsoliduota)

1 straipsnis

Valstybės narės A priede nustatyta tvarka garantuoja, kad surenkamas Bendrijos mokestis, kuris padengia tame priede išvardintų produktų patikrinimo bei kontrolės išlaidas, įskaitant tas išlaidas, skirtas gyvūnų gyvūninės produkcijos gamybai skerdyklose garantuoti pagal Direktyvos 93/119/EEB reikalavimus.

2 straipsnis

Valstybės narės B priede nustatyta tvarka garantuoja, kad surenkamas Bendrijos mokestis, kuris padengia Direktyvoje 96/23/EB [1] numatyto patikrinimo bei kontrolės išlaidas.

3 straipsnis

Valstybės narės C priede nustatyta tvarka garantuoja, kad surenkamas Bendrijos mokestis, kuris padengia tame priede išvardytų gyvų gyvūnų patikrinimo bei kontrolės išlaidas.

4 straipsnis

1. Kol nepriimtos nuostatos dėl Bendrijos mokesčių, valstybės narės garantuoja 1, 2 ir 3 straipsniuose nenurodyto patikrinimo ir kontrolės finansavimą.

2. Vadovaudamosi šio straipsnio 1 dalimi, valstybės narės gali imti mokesčius, atsižvelgdamos į tuos principus, kurie yra priimti Bendrijos mokesčiams.

5 straipsnis

1. Bendrijos mokesčiai nustatomi tokio dydžio, kad padengtų kompetentingos institucijos išlaidas:

— atlyginimams bei socialinio draudimo įmokoms, susijusioms su patikrinimo tarnyba, išmokėti,

— kontrolę ir patikrinimą atliekant susidariusioms administracinėms išlaidoms, į kurias gali įeiti išlaidos, reikalingos inspektorių kvalifikacijos kėlimui,

skirtas kontrolei ir patikrinimams, nurodytiems 1, 2 ir 3 straipsniuose.

2. Neleidžiama nei tiesiogiai, nei netiesiogiai grąžinti šioje direktyvoje numatytų mokesčių. Tačiau, jeigu atskirais atvejais valstybė narė taiko standartinį vidurkį, numatytą prieduose A, B ir C, tai nelaikoma netiesiogine grąžinamąja išmoka.

3. Valstybė narė gali apmokestinti suma, viršijančia Bendrijos mokesčių dydį, jeigu kiekvienoje valstybėje narėje bendra imamų mokesčių suma neviršija faktinių patikrinimo išlaidų.

4. Nepažeidžiant institucijos, kuriai pavesta rinkti Bendrijos mokesčius, teisės pasirinkti, Bendrijos mokesčiai bus imami vietoj visų kitų sveikatos patikrinimų privalomųjų mokėjimų ar mokesčių, kuriuos uždeda valstybės narės nacionalinė, regioninė ar vietos institucija už 1, 2 ir 3 straipsniuose numatytus patikrinimus ir kontrolę, bei jų sertifikavimą.

Ši direktyva neužkerta kelio valstybėms narėms imti mokesčius už kovos su epizootinėmis ir enzootinėmis ligomis priemones.

6 straipsnis

1. Valstybės narės reguliariai praneša Komisijai:

— duomenis apie Bendrijos mokesčių paskirstymą ir panaudojimą; jos turi būti pasirengusios pagrįsti savo skaičiavimo metodus,

— perskaičiavimo kursą, patvirtintą kiekvienais metais pagal 7 straipsnį,

[1] OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

— vietą ar vietas, kur imami Bendrijos mokesčiai, pateikdamos būtinus paaiškinimus.

2. Kaip patikrinimų vietoje, kuriuos atlieka Komisija, dalį, Komisija, bendradarbiaudama su kompetentingomis nacionalinėmis institucijomis, gali patikrinti, ar laikomasi šios direktyvos nuostatų.

3. Jeigu valstybė narė mano, kad kontrolė kitoje valstybėje narėje yra nepatenkinama ir kad šioje direktyvoje numatyti mokesčiai nepadengia kontrolės išlaidų arba nepadengia jų pakankamai, ji gali remtis atitinkamomis Direktyvos 89/608/EEB nuostatomis, ypač 10 ir 11 straipsniais.

7 straipsnis

1. Šioje direktyvoje nurodytų ekiu sumų perskaičiavimo į nacionalinę valiutą kursas yra tas, koks jis yra kasmet skelbiamas pirmąją rugsėjo darbo dieną *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.

Kursas taikomas nuo kitų metų sausio 1 d.

2. Nukrypdamos nuo šio straipsnio 1 dalies:

— 1994 m. valstybės narės taiko perskaičiavimo kursą, galiojusį 1992 m. rugsėjo 1 d.,

— nuo 1995 iki 1998 m. valstybės narės taiko perskaičiavimo kurso, paskelbto pagal 1 dalį, trejų ankstesnių metų vidurkį.

8 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali keisti šios direktyvos A, B ir C priedus, ypač siekdama nustatyti standartinį Bendrijos mokesčių dydį, numatydama išsamias jų rinkimo taisykles ir išimtis.

9 straipsnis

1. Graikija gali nukrypti nuo šioje direktyvoje nustatytų principų, jeigu dėl geografinių ypatumų mokesčio surinkimo išlaidos geografiškai atokiuose regioniuose yra didesnės, negu to mokesčio nauda.

Graikijos institucijos praneša Komisijai, kokio dydžio teritorijoje daroma ši nukrypti leidžianti nuostata.

Ši informacija pateikiama su reikiamais paaiškinimais.

2. Kitoms valstybėms narėms gali būti leidžiama Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka taikyti tokias nukrypti leidžiančias nuostatas atokiuose regionuose.

A priedas

I SKYRIUS

Mokesčiai už mėsą, kuriai taikomos Direktyvos 64/433/EEB, 71/118/EEB, 91/495/EEB ir 92/45/EEB

1 straipsnyje nurodytas mokestis nustatomas vadovaujantis 5 straipsnio 1 dalimi, tai yra:

1. Nepažeisdamos 4 ir 5 punktų nuostatų, valstybės narės kaip mokestį ima šias standartines sumas patikrinimo išlaidoms, susijusioms su skerdimu, padengti:

   a) už galvijieną:

      — suaugusius galvijus: 4,5 ekiu už 1 gyvūną,

      — jaunus galvijus: 2,5 ekiu už 1 gyvūną;

   b) už neporakanopius (kanopinius) gyvūnus: 4,4 ekiu už 1 gyvūną;

   c) už kiaulieną: kai 1 gyvūno skerdena sveria:

      — mažiau negu 25 kg: 0,5 ekiu už gyvūną,

      — 25 kg arba daugiau: 1,30 ekiu už gyvūną;

   d) už avieną ir ožkieną: kai vieno gyvūno skerdena sveria:

      — mažiau negu 12 kg: 0,175 ekiu už gyvūną,

      — nuo 12 iki 18 kg: 0,35 ekiu už gyvūną,

      — daugiau negu 18 kg: 0,5 ekiu už gyvūną;

   e) už paukštieną:

      i) standartinio dydžio:

         — broilerius, kitus penimus jaunus naminius paukščius, sveriančius mažiau kaip 2 kg, ir išsidėjusias dėdekles vištas: 0,01 ekiu už gyvūną,

         — kitus penimus jaunus naminius paukščius, kurių skerdena sveria 2 kg arba daugiau: 0,02 ekiu už gyvūną,

         — kitus stambius subrendusius naminius paukščius, sveriančius 5 kg ar daugiau: 0,04 ekiu už gyvūną;

      ii) arba jeigu valstybė narė nusprendžia neskirstyti naminių paukščių į kategorijas, kaip nurodyta i papunkčio dalyje – 0,03 ekiu už paukštį;

   f) už triušieną ir smulkių medžiojamų paukščių mėsą ar smulkių žvėrelių mėsą:

      — triušių ir smulkių medžiojamų paukščių bei žvėrelių standartinis dydis nurodytas e papunktyje,

      — už šių sausumos žinduolių mėsą:

         — šernų: mokesčių dydis nustatytas c papunktyje; mokestis gali būti didesnis, jeigu jo neužtenka šioms išlaidoms padengti; trichnioskopinio patikrinimo išlaidos, nustatytos Direktyvoje 92/45/EEB,

         — atrajojančiųjų žvėrių: mokesčio dydžiai nustatyti d papunktyje.

2. Kontrolės ir patikrinimo, susijusių su išpjaustymo operacijomis, kurios, *inter alia*, numatytos Direktyvos 64/433/EEB 3 straipsnio 1 dalies B punkte ir Direktyvos 71/118/EEB 3 straipsnio 1 dalies B punkte, išlaidas turi padengti:

   a) arba standartinio dydžio mokestis, prie kurio pridedama standartinė 3 ekiu suma už toną mėsos, įvežamos į mėsos išpjaustymo įmonę.

      Ši suma pridedama prie mokesčių sumų, kurios išvardytos 1 punkte;

   b) arba faktinių patikrinimo išlaidų per darbo valandą.

   Jeigu išpjaustymo operacijos atliekamos toje įmonėje, kur mėsa įsigyta, pirmoje pastraipoje nurodytos sumos sumažinamos iki 55 %.

   Valstybė narė, kuri pasirenka apmokestinti darbo valandą, turi sugebėti įrodyti Komisijai, kad faktinių išlaidų nepadengia mokesčiai, imami pagal a papunktį.

3. Valstybė narė turi imti mokesčio sumą, atitinkančią faktines išlaidas, kurios būtinos mėsai, laikomai pagal, *inter alia*, Direktyvos 64/433/EEB 3 straipsnio 1 dalies D punktą ir Direktyvos 71/118/EEB 3 straipsnio 1 dalies C punktą, kontroliuoti ir patikrinti.

Išsamios šios pastraipos taikymo taisyklės gali būti išdėstytos pagal procedūrą, numatytą Direktyvos 64/433/EEB 16 straipsnyje arba Direktyvos 71/118/EEB 21 straipsnyje, ypač siekiant sureguliuoti intervencinės mėsos ir mėsos, skirtos trumpalaikiam saugojimui keliuose šaldymo sandėliuose paeiliui, atvejus.

4. Padidėjusioms išlaidoms padengti, valstybės narės gali:

a) arba atskiroms įmonėms padidinti standartinę mokesčio sumą, kaip nurodyta 1 punkte ir 2 punkto a papunktyje.

Be to, kas išdėstyta 5 punkto a papunktyje, gali būti reikalaujama atitikti šias sąlygas:

— didesnės patikrinimo išlaidos dėl to, kad skersti paruošti gyvūnai yra nevienodo amžiaus, dydžio, svorio bei sveikatos būklės,

— patikrinimą atliekantys darbuotojai ilgiau laukia ir kitaip nenašiai leidžia laiką dėl gyvūnus tiekiančios įmonės nepakankamo išankstinio planavimo arba netikusių techninių sąlygų ar gedimų, pavyzdžiui, senesnėse įmonėse,

— dažnos prastovos skerdimo procese, pvz., dėl to, kad per mažai skerdyklos darbuotojų ir patikrinimą atliekantys darbuotojai nepakankamai užimti,

— didesnės išlaidos dėl specialaus kelionės laiko,

— patikrinimai užima daugiau laiko dėl dažno skerdimo laiko keitimo, nepriklausančio nuo patikrinimą atliekančių darbuotojų,

— dažnos pertraukos skerdimo procese, kad būtų įvykdyti valymo ir dezinfekcijos reikalavimai,

— gyvūnų, kurie savininko prašymu skerdžiami ne skerdimo valandomis, patikrinimai.

Suma, kuria didinamas pagrindinis standartinis mokestis, priklauso nuo išlaidų, kurias reikia padengti;

b) arba imti specialų mokestį, kuris padengtų faktines išlaidas.

5. Valstybės narės, kuriose išlaidos darbo užmokesčiui, įmonių struktūra ir veterinarijos gydytojų bei inspektorių santykiai skiriasi nuo Bendrijos vidurkio, kuris imamas kaip pagrindas standartinėms sumoms, nustatytoms 1 punkte ir 2 punkto a papunktyje, apskaičiuoti, gali išskirtinai jas sumažinti, kad būtų padengtos tikrosios patikrinimo išlaidos:

a) jeigu apskritai pragyvenimo išlaidos ir išlaidos darbo užmokesčiui labai skiriasi;

b) atskiroms įmonėms, kai laikomasi šių reikalavimų:

— minimali dienos skerdimų norma, kuri leidžia iš anksto planuoti, kada siųsti atitinkamą patikrinimą atliekančių darbuotojų skaičių,

— paskerstų gyvūnų skaičius yra pastovus ir gyvūnų tiekimą galima planuoti iš anksto, leidžiant racionaliai panaudoti patikrinimą atliekančius darbuotojus,

— griežtas įmonės darbo organizavimas ir planavimas ir spartus skerdimo procesas, leidžiantis optimaliai panaudoti patikrinimą atliekančius darbuotojus,

— patikrinimą atliekantiems darbuotojams nereikia laukti ar kitaip nenašiai leisti laiką,

— skersti skirti gyvūnai yra kiek įmanoma vienodi pagal amžių, dydį, svorį ir sveikatos būklę.

Taikant šias nuolaidas, 1 punkte ir 2 punkto a papunktyje nurodytas dydis jokiu būdu negali sumažėti daugiau kaip 55 %.

6. a) Jei įmanoma, 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti mokesčiai turi būti surinkti skerdykloje, mėsos išpjaustymo įmonėje arba šaldymo sandėlyje. Juos sumoka operatorius arba pirmiau minėtas operacijas atliekantis savininkas, kuris uždėtą mokestį už atitinkamą operaciją gali perleisti fiziniam ar juridiniam asmeniui, kurio vardu atliekama operacija. Jeigu gyvų naminių paukščių sveikatos tikrinimas atliekamas kilmės ūkyje, vadovaujantis Direktyva 71/118/EEB kilmės ūkyje gali būti uždėtas iki 20 % standartinio dydžio, nustatyto 1 punkto e papunktyje, mokestis;

b) nukrypdamos nuo nuostatos dėl mokesčio mokėjimo vietos, nurodytos a punkto pirmajame sakinyje, jeigu įmonė atlieka daugiau kaip vieną operaciją ir jeigu gamybos grandinėje yra daugiau kaip viena operacija, valstybės narės gali rinkti visus susikaupusius mokesčius vienu metu ir vienoje vietoje;

c) jeigu skerdykloje paimtas mokestis padengia visas a punkte nurodytas patikrinimo išlaidas, valstybė narė neima jokio mokesčio mėsos išpjaustymo įmonėje arba šaldymo sandėlyje.

II SKYRIUS

Mokesčiai už mėsą, kuriai taikoma Direktyva 72/462/EEB, Direktyvos 71/118/EEB III skyrius, Direktyvos 92/45/EEB III skyrius bei Direktyvos 92/118/EEB I priedo 11 skyrius

1. Mokestis, nurodytas 1 straipsnyje, nustatytas minimalaus – 5 ekiu už toną (su kaulais) – standartinio dydžio ir minimali suma 30 ekiu už siuntą.

   Tačiau valstybės narės gali didinti šią sumą, kad padengtų faktines išlaidas.

2. Tačiau už importą iš bet kurios šalies, kuri 1995 m. vasario 20 d. jau yra pradėjusi derybas su Europos Sąjunga dėl išsamios sutarties dėl lygiaverčių veterinarinių garantijų (gyvūnų sveikata ir visuomenės sveikata), remiantis abipusiškumo principu, sudarymo ir su kuria tokia sutartis pasirašyta iki 1996 m. gruodžio 31 d., valstybės narės gali iki 1997 m. birželio 30 d. taikyti šį sumažintą mokestį.

   Mokesčio, kuris imamas už importą iš bet kurios trečiosios šalies, nurodytos pirmoje pastraipoje, dydis nustatomas sudarius išsamią lygiaverčių garantijų sutartį su ta trečiąja šalimi pagal 3 punkte nurodytą procedūrą ir atsižvelgiant į:

   — tikrinimų dažnumą,

   — mokesčio, imamo toje trečiojoje šalyje už importą iš Europos Sąjungos, dydį,

   — kitų mokesčių, imamų trečiojoje šalyje, panaikinimą, tokių kaip privalomo sveikatos mokesčio sumokėjimas ar surinkimas.

3. Priėmus sprendimus, numatytus Direktyvos 90/675/EEB 8 straipsnio 3 dalyje, ir vadovaujantis ta pačia procedūra, 1 punkte nustatytos sumos patikslinamos, atsižvelgiant į sprendimą rečiau daryti tikrinimus.

   Priimdama šiuos sprendimus, Komisija atsižvelgia visų pirma į garantijas, kurias suteikia trečiosios šalys dėl regionalizacijos bei kitų Bendrijos principų priėmimo.

4. Mokestį, nurodytą 1 punkte, turi sumokėti importuotojas arba muitinės tarpininkas tame muitinės skyriuje, kuris atsakingas už pasienio kontrolės postą, arba tiesiogiai kontrolės poste.

5. Valstybės narės gali dalį pajamų iš mokesčių, numatytų šiame skyriuje, skirti Bendrajam sveikatos fondui, kuris įsteigtas veterinarinėms tarnyboms stiprinti, kad šios galėtų efektyviau veikti pasireiškus egzotiškoms ligoms.

III SKYRIUS

Mokesčiai už žuvininkystės produktus, kuriems taikoma Direktyva 91/493/EEB

I poskyris

Žuvininkystės produktai, kuriems taikomas Direktyvos 91/493/EEB I skyrius

1 straipsnyje nurodytas mokestis, nustatomas vadovaujantis 5 straipsnio 1 dalimi taip:

1. a) Valstybės narės renka mokestį inspektavimo išlaidoms, susijusioms su oficialiais patikrinimais, numatytais Direktyvos 91/493/EEB priedo V skyriaus II poskyryje, padengti;

b) a papunktyje numatytas mokestis yra 1 ekiu už žuvininkystės produktų toną už pirmąsias 50 tonų ir toliau 0,5 ekiu už toną. Jis surenkamas produktų pirmojo pateikimo į rinką metu, jeigu nebuvo surinktas iškrovimo metu, ir visais atvejais imamas iš pirmojo pirkėjo. Valstybės narės gali sukurti sistemą, leidžiančią nustatytą laikotarpį kaupti žuvininkystės produktus ir nustatyti tvarką mokesčiui centralizuotai surinkti pirmojo pardavimo metu;

c) nukrypstant nuo b papunkčio, mokesčiai, surinkti už tas rūšis, kurios nurodytos Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3703/85 II priede, negali viršyti 50 ekiu už iškrautą siuntą, jeigu faktinės išlaidos neviršija šios sumos;

d) a papunktyje numatyto mokesčio surinkimas neužkerta kelio rinkti 2 punkte numatytą mokestį, jeigu po to žuvininkystės produktai yra apdorojami nepažeidžiant 7 punkto b papunkčio nuostatos.

2. a) Valstybės narės renka mokestį inspektavimo išlaidoms, ypač susijusioms su oficialiais patikrinimais, atliktais pagal Direktyvos 91/493/EEB priedo V skyriaus I punktą, taip pat susijusioms su oficialiais patikrinimais, numatytais minėto V skyriaus II punkte, apmokėti;

b) a papunktyje numatytas mokestis yra 1 ekiu ir imamas už kiekvieną žuvininkystės produktų toną, įvežamą į pirminio apdorojimo ir (arba) perdirbimo įmonę arba atgabenamą iš žuvų apdorojimo laivo.

Be to, jeigu patikrinimas atliekamas užsienyje esančiame žuvų apdorojimo laive, valstybės narės ima mokestį faktinėms to patikrinimo išlaidoms padengti;

c) valstybės narės prašymu, prie kurio pridedami patvirtinamieji dokumentai, gali būti nustatomi mažesni mokesčiai už tas rūšis, kurios nurodytos 1 punkto c papunktyje Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. a) Jeigu valstybė narė, nuodugniai išnagrinėjusi savo teritorijoje atliktų konkretaus produkto tikrinimų, numatytų 1 punkto a papunktyje, išlaidas, mano, kad faktinių išlaidų neįmanoma padengti iš mokesčių, surenkamų pagal 1 punkto b papunktį, jai leidžiama nustatyti tokią tvarką, kai mokestis imamas už darbo su tuo produktu valandą;

b) jeigu valstybė narė, nuodugniai išnagrinėjusi savo teritorijoje atliktų konkretaus produkto tikrinimų, numatytų 2 punkto a papunktyje, išlaidas, mano, kad faktinių išlaidų neįmanoma padengti iš mokesčių, surenkamų pagal 2 punkto b papunktį konkrečioje įmonėje, jai leidžiama nustatyti tokią tvarką, kai mokestis imamas už valandą, išdirbtą įmonėje, apdorojančioje tą produktą.

Valstybė, kuri nusprendžia imti mokestį už darbo valandą, turi sugebėti įrodyti Komisijai, kad faktinių išlaidų neįmanoma padengti iš mokesčių pagal 1 punkto b papunktį ir 2 punkto b papunktį.

4. a) Valstybei narei leidžiama sumažinti 1 punkto b papunktyje nustatytą mokesčio dydį, jeigu patikrinimus, numatytus 1 punkte, palengvina tai, kad:

— žuvis surūšiuota pagal šviežumą ir (arba) dydį vadovaujantis Reglamentais (EEB) Nr. 103/76 ir (EEB) Nr.104/76 arba pripažįstama pagal nacionalines taisykles, ir (arba)

— pirmojo pardavimo sandoriai sudedami kartu, ypač jei parduodama žuvies aukcione arba didmeninės prekybos rinkoje.

Taikant pirmiau nurodytas nuostatas, mokestis jokiu būdu negali sumažėti daugiau kaip 55 %.

Tačiau valstybės narės prašymu, prie kurio pridedami patvirtinamieji dokumentai, gali būti priimtas sprendimas papildomai sumažinti mokesčius Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka;

b) valstybėms narėms leidžiama sumažinti mokesčio, nustatyto 2 punkte, dydį, jeigu:

— pirminis apdorojimas ar perdirbimas atliekamas toje pačioje vietoje kaip ir pirmasis pardavimas ar perdirbimas ir (arba)

— konkrečioje įmonėje veiklos sąlygos ir garantijos dėl pačios įmonės atliekamų tikrinimų yra tokios, kad reikalavimus patikrinimą atliekantiems darbuotojams galima sumažinti.

Taikant pirmiau nurodytas nuostatas, mokestis jokiu būdu negali sumažėti daugiau kaip 55 %.

Tačiau valstybės narės prašymu, prie kurio pridedami patvirtinamieji dokumentai, gali būti priimtas sprendimas papildomai sumažinti mokestį Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje numatyta tvarka.

5. Valstybės narės surenka mokesčio sumą, atitinkančią faktines žuvininkystės produktų tikrinimo išlaidas tose įmonėse, kurios produktus tik atšaldo, užšaldo, pakuoja arba saugo. Tačiau jeigu pagal 1 ir 2 punktus surinktas mokestis padengia visas inspektavimo išlaidas, susijusias su patikrinimais, nurodytais Direktyvos 91/493/EEB priedo V skyriuje, valstybė narė nerenka šiame punkte numatyto mokesčio.

6. a) Mokesčius, numatytus 2 ir 5 punktuose, moka operatorius arba įmonės, atliekančios pirmiau išvardytas operacijas, savininkas, kuris už atitinkamą operaciją uždėtą mokestį vis tik gali perleisti fiziniam ar juridiniam asmeniui, kurio vardu atliekama operacija;

   b) jeigu žuvininkystės produktų pirminis apdorojimas ir (arba) perdirbimas vėliau atliekamas valstybių narių teritorijoje, šios gali rinkti visą mokestį, padengiantį įvairias išlaidas, vienu kartu ir vienoje vietoje.

   Valstybės narės, norinčios pasinaudoti šia galimybe, turi pirmiausia pranešti Komisijai.

7. Valstybės narės sukuria sistemas, leidžiančias patikrinti, ar atitinkami operatoriai sumokėjo šiame skyriuje nurodytus mokesčius.

   Visų pirma valstybės narės garantuoja pagal savo nacionalines taisykles, kad operatoriai gautų raštiškus patvirtinimus ar kitokius įrodymus apie individualiai ar bendrai sumokėtus šios skyriaus 1 punkto a papunktyje nurodytus mokesčius ar pavedimus jiems mokėti, nebent atitinkami žuvininkystės produktai skirti pirminiam apdorojimui ar perdirbimui valstybės narės, kurioje jie buvo iškrauti, teritorijoje ir jeigu visa mokesčio suma yra sumokėta perdirbimo įmonėje ar pirminio apdorojimo įmonėje.

   Jeigu reikia, Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje numatyta tvarka priimamos išsamios įgyvendinimo taisyklės.

   Apie tai jos praneša Komisijai.

8. Atsižvelgiant į struktūrines nukrypti leidžiančias nuostatas, suteiktas Suomijai ir Švedijai dėl bendro jų rinkų organizavimo pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3759/92, ir laikantis šiame skirsnyje nustatytų mokesčių dydžių, Suomijai ir Švedijai Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje numatyta tvarka gali būti leidžiama, remiantis atitinkamais patvirtinamaisiais dokumentais, taikyti alternatyvias mokesčio rinkimo priemones, iki tai bus persvarstyta, kaip numatyta Direktyvos 96/43/EB 3 straipsnyje.

II poskyris

Žuvininkystės produktai, kuriems taikomas Direktyvos 91/493/EEB II skyrius

1. Žuvininkystės produktams, nurodytiems Direktyvos 91/493/EEB 10 straipsnio antrojoje dalyje, taikomos šio priedo I poskyrio 1 punkto nuostatos.

   Kad padengtų patikrinimo išlaidas, neišvengiamas tokio tipo laivuose ir juos iškraunant, valstybės narės taip pat renka papildomas sumas, kurios yra mažiausiai 1 ekiu už iškrautą toną.

2. Už žuvininkystės produktus, kurie nenurodyti 1 punkte, t. y. visus žuvininkystės produktus, kurie turi būti gabenami per pasienio kontrolės postus, mokestis, numatytas 1 straipsnyje, nustatomas pagal 5 straipsnio 1 dalį ir yra mažiausias standartinis – 5 ekiu už toną ir mažiausiai 30 ekiu už siuntą, nors jeigu yra daugiau kaip 100 tonų, minimali standartinė 5 ekiu suma sumažinama iki:

   — 1,5 ekiu už papildomą žuvininkystės produktų, kurie buvo tik išskrosti, toną,

   — 2,5 ekiu už papildomą kitų žuvininkystės produktų toną.

3. Kai patvirtinami sprendimai, numatyti Direktyvos 90/675/EEB 8 straipsnio 3 dalyje, ir pagal tą pačią procedūrą 2 punkte nurodytos sumos patikslinamos dėl sprendimo rečiau daryti patikrinimus.

   Kai tokie sprendimai priimti, Komisija atsižvelgia ir į trečiųjų šalių suteikiamas garantijas dėl regionalizacijos, lygiavertiškumo, abipusiškumo bei kitų Bendrijos principų pripažinimo, ypač kai šioms trečiosioms šalims taikoma detali sutartis su Bendrija dėl lygiaverčių veterinarinių garantijų (dėl gyvūnų ir visuomenės sveikatos).

   Taikant šią variaciją, mokestis jokiu būdu negali mažesnis už imamą pagal I poskyrio 1 ir 2 punkto b papunkčius už produktus, atgabentus laivais, plaukiojančiais su Bendrijos vėliavomis.

   Šio mokesčio rinkimas neužkerta kelio rinkti I skyriaus 2 punkto b papunktyje numatytą mokestį vėlesnio perdirbimo atveju.

   Įgyvendindamos šio skyriaus nuostatas valstybės narės taiko mokesčius, numatytus I skirsnyje importui, atgabentam laivais, plaukiojančiais su Grenlandijos vėliava.

4. Valstybės narės gali nukrypti nuo 2 punkto ir padidinti mokesčius iki faktinio išlaidų dydžio.

5. 2 punkte numatytą mokestį moka importuotojas arba jo muitinės tarpininkas muitinės skyriuje, atsakingame už pasienio kontrolės postą, arba tiesiogiai pasienio kontrolės poste.

6. Valstybėms narėms leidžiama iki 1999 m. gruodžio 31 d. taikyti I poskyryje numatytus mokesčius už importą, atgabentą žvejybos laivais, priklausančiais bendroms įmonėms, kurios yra registruotos pagal atitinkamas Bendrijos nuostatas.

B priedas

MOKESČIAI, KURIŲ TIKSLAS GARANTUOTI GYVŲ GYVŪNŲ IR GYVŪNINĖS KILMĖS PRODUKTŲ KONTROLĘ, NUMATYTĄ DIREKTYVOJE 96/23/EEB

1. Nustatomas toks mokestis, numatytas 2 straipsnyje:
   a) už gyvus gyvūnus, skirtus skersti ir mėsai, kuriems taikomas A priedo I skyrius: 1,35 ekiu už toną skerdienos;
   b) už akvakultūros produktus, kuriems taikomas A priedo III skyrius: 0,1 ekiu už toną parduodamo produkto;
   c) už pieną ir pieno produktus: 0,02 ekiu už 1 000 litrų žalio pieno;
   d) už kiaušinių produktus: suma, atitinkanti faktines kontrolės išlaidas;
   e) už medų: valstybės narės gali uždėti mokestį, padengiantį faktines patikrinimo ar kontrolės išlaidas.
2. Pagal mokesčių dydžius, nustatytus 1 punkte, valstybės narės gali pasirinkti vieną iš šių schemų:
   a) visas mokestis, nurodytas 1 punkte, paimamas įmonėje – gamybos grandinės dalyje:
      — skerdykloje, jeigu renkamas 1 punkto a papunktyje numatytas mokestis,
      — įmonėje, atliekančioje pirminį apdorojimą ir (arba) perdirbimą, jeigu renkamas 1 punkto b papunktyje numatytas mokestis,
      — žalio pieno surinkimo įmonėje, jeigu renkamas 1 punkto c papunktyje numatytas mokestis;
   b) mokestis, numatytas 1 punkte, surenkamas dalimis kiekviename gamybos grandinės etape, įskaitant auginimo etapą, remiantis kriterijais, kuriuos turi apibrėžti valstybės narės.
3. Mokestį, numatytą 1 punkte, sumoka operatorius arba įmonės ar įmonių savininkas, kuris gali uždėtą mokestį vis tik perleisti fiziniam ar juridiniam asmeniui, kurio vardu atliekamos atitinkamos operacijos.

C priedas

MOKESČIAI UŽ GYVUS GYVŪNUS

I SKYRIUS

Gyvi gyvūnai ir gyvūninės kilmės produktai, kuriems taikoma Direktyva 90/425/EEB

1. Kontrolės išlaidoms kilmės vietoje padengti turi būti imamas mokestis.

2. Mokesčio taikymo sritis ir dydis, išsamios jo taikymo taisyklės, įskaitant ir asmenų, kurie atsakingi už mokesčio sumokėjimą, nustatymą bei bet kokios išimtys nustatomos 8 straipsnyje numatyta tvarka.

II SKYRIUS

Importuoti skirti gyvi gyvūnai, kuriems taikoma Direktyva 91/496/EEB

1. 3 straipsnyje nurodytas mokestis nustatomas:

   a) už gyvūnus, numatytus A priedo I skyriuje – standartinis 5 ekiu už toną gyvo svorio mokestis ir mažiausiai 30 ekiu už siuntą;

   b) už kitus gyvūnus nustatomos faktinės patikrinimo išlaidos už kiekvieną importuotą gyvūną ar toną ir mažiausiai 30 ekiu už siuntą, šio minimumo netaikant importui tų rūšių, kurios nurodytos Komisijos sprendime 92/432/EEB, gyvūnams.

   Tačiau valstybės narės nukrypdamos nuo šių nuostatų gali padidinti sumą iki faktinių išlaidų dydžio.

2. Už importą iš bet kurios šalies, kuri 1995 m. vasario 20 d. yra pradėjusi derybas su Europos Sąjunga dėl išsamios sutarties dėl lygiaverčių veterinarinių garantijų (dėl gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos), remiantis abipusiškumo principu, sudarymo ir su kuria tokia sutartis pasirašyta iki 1996 m. gruodžio 31 d., valstybės narės gali iki 1997 m. birželio 30 d. taikyti šį sumažintą mokestį.

   Mokesčio, kuris imamas už importą iš bet kurios trečiosios šalies, nurodytos pirmojoje pastraipoje, dydis nustatomas detalioje lygiaverčių garantijų sutartyje su konkrečia trečiąja šalimi, atsižvelgiant į šiuos dalykus:

   — tikrinimų dažnumą,

   — mokesčio, imamo toje trečiojoje šalyje už importą iš Europos Sąjungos, dydį,

   — kitų mokesčių, imamų trečiojoje šalyje, panaikinimą, tokių kaip privalomas sveikatos mokesčio mokėjimas ar rinkimas.

3. Mokestį, nurodytą 1 punkte, sumoka importuotojas arba jo muitinės tarpininkas tame muitinės skyriuje, kuris yra atsakingas už pasienio kontrolės postą, arba tiesiogiai pasienio kontrolės poste.

4. Tačiau valstybės narės prašymu, prie kurio pridedami atitinkami patvirtinamieji dokumentai, Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti priimtas sprendimas taikyti mažesnius mokesčius už importą iš tam tikrų trečiųjų šalių.

5. Valstybės narės gali skirti dalį pajamų iš šiame skyriuje numatytų mokesčių Bendrajam sveikatos fondui, kuris įsteigtas veterinarinėms tarnyboms stiprinti, kad šios galėtų efektyviau veikti pasireiškus egzotiškoms ligoms.